Hvilket lands domstol er ansvarlig?

Greece

1 Skal jeg anlægge sag ved en almindelig domstol eller ved en særlig domstol (f.eks. ved arbejdsretten)?

De almindelige civile domstole er kompetente til at behandle de fleste civile og handelsretlige sager i Grækenland. Der er dog ved særlovgivning oprettet særlige afdelinger ved de civile domstole i de større byer, som har enekompetence til at behandle særlige sager alt efter retsområde. Det gælder afdelingerne i Athen og Thessaloniki, der er kompetente til at behandle sager om EU-varemærker, og afdelingen i Piræus, som er kompetent til at behandle søretlige sager.

2 Hvis kompetencen ligger hos de almindelige domstole (dvs. det er de almindelige domstole, som behandler denne type sager), hvordan finder jeg så ud af, hvilken en jeg skal henvende mig til?

I de fleste tilfælde afhænger domstolenes kompetence af kravets størrelse. Ved vurderingen af kravets størrelse tages der hensyn til det krav, der er fremsat i stævningen, og ikke til andre accessoriske krav. Når en stævning indeholder flere krav, lægges de sammen.

2.1 Sondres der mellem lavere og højere førsteinstansdomstole (f.eks. distriktsdomstole og regionale domstole), og hvilken har i givet fald kompetence til at behandle min sag?

Sager, der henhører under de civile domstoles kompetence, behandles i første instans af de civile distriktsdomstole, også kendt som småkravsdomstolene *(Irinodikia)*, domstolene i første instans med én dommer *(Monomeli Protodikia)* og domstolene i første instans med flere dommere *(Polymeli Protodikia)*.
Småkravsdomstolene er primært kompetente i a) alle tvister, der kan gøres op i penge, og hvor kravets størrelse ikke overstiger 20 000 EUR, og b) alle tvister, både primære og sekundære, vedrørende lejekontrakter, under forudsætning af at den aftalte månedlige leje ikke overstiger 600 EUR.
Derudover er småkravsdomstolene kompetente, uanset sagernes økonomiske værdi, i de fleste tvister vedrørende landbrug, salg af dyr, tvister vedrørende ejendomsret mellem naboer, tvister i kontraktforhold med hoteller og transportselskaber, krav indgivet af foreninger og kooperativer mod deres medlemmer og omvendt, krav indgivet af advokater for deres arbejde ved domstolene i første instans og politidomstolene *(Ptaismatodikia)* samt sager vedrørende vidners, tolkes, fogeders og vagters rettigheder, godtgørelse eller omkostninger, når de har vidnet for eller er blevet udpeget af en ret.
Domstole i første instans med én dommer er kompetente i alle tvister, der kan gøres op i penge, hvor kravet er på over 20 000 EUR, men under 250 000 EUR.
Domstole i første instans med én dommer er endvidere kompetente i følgende tvister, også selv om kravet overstiger 250 000 EUR: tvister, som udspringer af leasing- eller lejeaftaler, arbejdsrelaterede tvister vedrørende arbejdstagere eller det arbejde/de objekter, som fagfolk eller håndværkere har udført /fremstillet, tvister vedrørende kollektive overenskomster mellem socialsikringsorganisationer og forsikrede personer, tvister vedrørende advokaters salærer, godtgørelse og omkostninger ud over de ovenfor nævnte, som behandles ved småkravsdomstolene, tvister vedrørende arbejdstagere inden for det juridiske, medicinske eller paramedicinske område, eller som arbejder som ingeniører, kemikere eller mæglere/agenter, samt arbejdstagere, som er udpeget af en retsmyndighed, herunder sagkyndige, sagkyndige voldgiftsmænd, domsmænd, voldgiftsmænd, eksekutorer af testamenter, administratorer og likvidatorer, tvister vedrørende alle former for erstatningskrav for skader forårsaget af et køretøj, herunder krav, som er omfattet af køretøjets forsikring, og tvister vedrørende anfægtelse af en persons besiddelse eller brug af løsøre eller fast ejendom.
Domstole i første instans med én dommer er altid kompetente i følgende tvister, uanset kravets størrelse: tvister vedrørende skilsmisse, omstødelse af ægteskab, anerkendelse af, hvorvidt et ægteskab er indgået eller ej, formueforhold mellem ægtefæller eller som udspringer af ægteskab, herunder anfægtelse af faderskab, anerkendelse af, hvorvidt der foreligger et forhold mellem forælder og barn eller forældreansvar, anerkendelse af faderskab for et barn født uden for ægteskab, anerkendelse af, hvorvidt der foreligger frivillig anerkendelse af et barn født uden for ægteskab, af, hvorvidt denne anerkendelse er ugyldig, eller hvorvidt et sådant barn har samme status som et barn født i ægteskab i lyset af forældrenes snarligt forestående indgåelse af ægteskab, og eventuel anfægtelse af den frivillige anerkendelse, anerkendelse af, hvorvidt der foreligger adoption eller ophævelse heraf, eller hvorvidt der foreligger værgemål. Derudover tvister vedrørende underholdspligt som følge af ægteskab, skilsmisse eller slægtskab, udøvelse af forældreansvar, forældres uenighed om deres fælles forældremyndighed og forældres og andre slægtninge i opstigende linjes kommunikation med barnet, regulering af brugen af familiens hjem og fordelingen af løsøre mellem ægtefællerne samt tvister vedrørende familiens hjem og fordelingen af løsøre mellem ægtefællerne ved samlivs ophør, tvister vedrørende ejerskab af etager i en ejendom og tvister vedrørende ophævelse af afgørelser truffet af generalforsamlingen for foreninger eller kooperativer.
Domstole i første instans med flere dommere er kompetente i alle tvister, der falder uden for småkravsdomstolenes og domstolene i første instans med én dommers kompetence.

2.2 Stedlig kompetence (er det retten i by A eller by B, der skal behandle min sag?)

2.2.1 Hovedreglen om stedlig kompetence

Retten i den retskreds, hvor sagsøgte har bopæl, er stedligt kompetent.
Hvis sagsøgte hverken har bopæl i Grækenland eller i udlandet, er den kompetente ret retten i den retskreds, hvor sagsøgte opholder sig. Hvis sagsøgtes opholdssted er ukendt, er den kompetente ret retten i den retskreds, hvor sagsøgte havde sin seneste bopæl i Grækenland, eller, hvis ikke sagsøgte havde nogen bopæl, den retskreds, hvor sagsøgte havde sit seneste opholdssted.
I sager, som staten er inddraget i, er den kompetente ret retten i den retskreds, hvor den myndighed, der ved lov skal repræsentere staten i retten, har sæde.
For juridiske personer, der har evne til at optræde som part i en retssag, er den kompetente ret retten i den retskreds, hvor deres hovedsæde eller afdeling ligger, når tvisten vedrører hovedsædets eller afdelingens drift.

2.2.2 Undtagelser fra hovedreglen

2.2.2.1 Hvornår kan jeg vælge mellem sagsøgtes hjemting (ifølge hovedreglen) og en anden domstol?

Når der er mere end en kompetent ret, kan sagsøger vælge mellem disse. Deres rangorden bestemmes ud fra den dato, hvor sagen blev anlagt.
Hvis ikke retten er sagligt eller stedligt kompetent, afgør retten selv dette, idet den angiver, hvilken ret der er kompetent, og henviser sagen til den pågældende ret. De juridiske konsekvenser af den anlagte sag opretholdes.
Tvister i kontraktforhold

Tvister vedrørende eksistensen eller gyldigheden af en retshandel indgået i løbet af en persons liv og alle de rettigheder, der udspringer deraf, kan også indbringes for retten i enten den retskreds, hvor retshandlen blev indgået, eller den, hvor retshandlen skal føres ud i livet. Tvister vedrørende erstatning for tillidsbrud (negativ interesse) og erstatning for fejl under forhandlinger kan indbringes for den samme ret.
Tvister uden for kontraktforhold
Tvister, der udspringer af en handling uden for kontraktforhold, kan også indbringes for retten på det sted, hvor den hændelse, der søges erstatning for, indtraf eller forventes at ville indtræffe.
Civilt søgsmål
Civile søgsmål vedrørende erstatning og genoprettelse af en tidligere tilstand i forbindelse med en strafbar handling samt om godtgørelse for ikkeøkonomisk skade eller psykisk lidelse kan indbringes for den strafferet, der behandler sagen.
Sager vedrørende underhold, skilsmisse og forældreansvar
Ægteskabelige tvister (tvister vedrørende underholdspligt som følge af ægteskab, skilsmisse eller slægtskab, udøvelse af forældreansvar, forældres uenighed om deres fælles forældreansvar og forældres og andre slægtninge i opstigende linjes kommunikation med barnet, regulering af brugen af familiens hjem og fordelingen af løsøre mellem ægtefællerne samt tvister vedrørende familiens hjem og fordelingen af løsøre mellem ægtefællerne ved samlivs ophør) kan også indbringes for retten i den retskreds, hvor ægtefællerne havde deres seneste fælles opholdssted.
Tvister vedrørende krav om underholdsbidrag kan også indbringes for retten på det sted, hvor modtageren af underholdsbidraget har bopæl eller opholder sig.

2.2.2.2 Hvornår skal sagen anlægges ved en anden domstol end sagsøgtes hjemting (ifølge hovedreglen)?

Tvister vedrørende tinglige rettigheder over fast ejendom og tvister, der udspringer af leje af fast ejendom, falder ind under retten i den retskreds, hvor den faste ejendom er beliggende. Denne ret har enekompetence i sagen.
(Hvis den faste ejendom ligger i en retskreds med mere end én ret, kan sagsøger vælge mellem disse.)
Tvister vedrørende administration som følge af en retskendelse falder ind under den ret, der afsagde kendelsen. Denne ret har enekompetence i sagen.
Tvister vedrørende arv falder ind under retten i den retskreds, hvor afdøde havde bopæl, eller, hvis ikke afdøde havde nogen bopæl, retten i den retskreds, hvor afdøde opholdt sig på dødstidspunktet. Denne ret har enekompetence i sagen.
Når der knyttes en følgesag til en hovedsag, herunder navnlig afledte krav eller krav om sikkerhedsstillelse, behandles sådanne og andre tilsvarende krav af den ret, der behandler hovedsagen. Denne ret har enekompetence i følgesagen.
Hovedsager, der er relateret til hinanden, falder ind under den ret, hvor den første sag blev anlagt. Denne ret har enekompetence.
En domstol i første instans med flere dommere, der behandler hovedsagen, er kompetent i følgesager, som falder ind under retten i første instans med én dommer og den civile distriktsdomstol, og en ret i første instans med én dommer, der behandler hovedsagen, er kompetent i alle følgesager, der falder ind under den civile distriktsdomstol.

2.2.2.3 Kan sagens parter selv vælge en domstol, som ellers ikke havde været kompetent til at behandle sagen?

En almindelig domstol i første instans, som ikke er stedligt kompetent, kan ved udtrykkelig eller stiltiende aftale mellem sagens parter blive kompetent, medmindre den pågældende tvist ikke vedrører formueretlige krav. Der skal indgås en udtrykkelig aftale i forbindelse med tvister, der er omfattet af enekompetence.
Det antages, at der foreligger en stiltiende aftale, hvis sagsøgte deltager i det offentlige retsmøde og ikke rettidigt rejser indsigelse om manglende kompetence.
Den aftale mellem parterne, hvorved en almindelig domstol bliver kompetent i forbindelse med fremtidige tvister, gælder kun, hvis den er udfærdiget på skrift og henviser til et specifikt retsforhold, der skal ligge til grund for en sådan tvist.

3 Hvis kompetencen ligger hos de særlige domstole, hvordan finder jeg så ud af, hvilken en jeg skal henvende mig til?

Med hensyn til de særlige afdelinger, der er kompetente i forbindelse med sager inden for EU-varemærker og søretten, fastlægges den saglige kompetence ifølge reglerne for almindelige civile domstole. For så vidt angår den stedlige kompetence, dækker a) den afdeling, der er kompetent i forbindelse med EU-varemærker i Athen, de områder, som er underlagt appeldomstolene i Athen, De Ægæiske Øer, Dodekaneserne, Korfu, Kreta, Lamia, Nafplion, Patras og Piræus, b) den afdeling, der er kompetent i forbindelse med EU-varemærker i Thessaloniki, de områder, som er underlagt appeldomstolene i Thessaloniki, Vestmakedonien, Thrakien, Ioannina og Larissa, og (c) den afdeling, der er kompetent i søretlige sager i Piræus, hele Attica-præfekturet.

Sidste opdatering: 04/06/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.